A4/8160

ORSZÁGGYŰLÉS KÖNYVTÁRA

SZEGEDI NÉPLAP

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT SZEGEDI LAPJA

I. évfolyam, 19. szám | Ára: 50 fillér | Kedd, 1956. december 11.

Keresztes Mihály kormányösszekötő nyilatkozata

Mi történt Battonyán?

A forradalmi munkás-paraszt kormány nyilatkozatot tett az egyes rendkívüli intézkedésekkel kapcsolatban

A forradalmi munkás-paraszt kormány a népköztársaság további védelme, a törvényes rend további biztosítása érdekében, és a dolgozó nép érdekei védelmében egyes rendkívüli intézkedéseket hozott. Ezeket a rendkívüli intézkedéseket az alábbi okok és körülmények tették szükségessé.

A forradalmi munkás-paraszt kormány november 4-e óta határozott intézkedéseket tett az ellenforradalom fegyveres erőinek szétverésére, politikai befolyásának elszigetelésére, a termelőmunka megindítására és zavartalan folytatására, a törvényes rend helyreállítására és a lakosság nyugalmának biztosítására. Ezek az intézkedések, valamint karhatalmi szerveink megerősödése és határozott fellépése az ellenforradalmi erőkkel szemben, a budapesti munkásság tüntetése a törvényes rend helyreállítása mellett gyűlöletet és elkeseredést váltottak ki az ellenforradalmi erők soraiból.

Az ellenforradalom eddig elszenvedett veresége után sem mondott le aljas céljai megvalósításáról. Nem törődve dolgozó népünk azon óhajával, hogy minél előbb helyreálljon országunkban a törvényes rend, és mindenütt zavartalanul folyjon a termelőmunka, újabb és újabb támadásokkal kísérletezik. Fegyvertárában változatlanul ott található a rémhírterjesztés, a terror, a sztrájkra való felhívás és az újabb fegyveres provokáció. December 4-én például Budapest egyes helyein nőtüntetéseket szerveztek. A tüntetésben résztvevő nőket a Hősök teréről a Kossuth-szoborhoz akarták felvonultatni. Körülbelül 150 főnyi tüntető tömeg el is jutott az Alkotmány utcán keresztül a Kossuth Lajos térig, ahol karhatalmi alakulataink oszlásra szólították fel őket. Már ezt megelőzően karhatalmi alakulataink észrevették, hogy a Kossuth-szoborral szemben levő kúria épületének padlásablakaiban az ellenforradalmi provokátorok gépfegyver tüzelőállásokat létesítettek, azzal a galád céllal, hogy az általuk megszervezett tüntetés résztvevői között ők maguk vérfürdőt rendezzenek és a történtekért a kormányra hárítsák a felelősséget.

Pontosan ugyanilyen recept szerint, s ugyanazzal az aljas céllal szerveztek tüntetést december 8-án Salgótarjánban, ahol sajnos, a provokáció részben már sikerült. Azon a címen, hogy az ugyanaz nap reggel őrizetbe vett Gál Lajos kisterenyei lakost, aki demokráciaellenes röpcédulákat terjesztett és a bányászok között sztrájkra uszított, és Vician Tibor szupataki lakost, aki a népköztársaság elleni fegyveres szervezkedés miatt 12 évi börtönre volt ítélve, ki akarják szabadítani, tüntetést szerveztek a rendőrség ellen. Erőszakkal hajtották ki az üzemekből a dolgozókat. A főkapitányság és a megyei tanács előtt így összegyűlt tömegre, s a karhatalom tagjaira az ellenforradalmi provokátorok golyószórókból és géppisztolyokból tüzet nyitottak, és kézigránátokat dobáltak. E provokációnak több halálos és sebesült áldozata volt.

Hasonló céllal provokációkkal kísérletezett az ellenforradalom a napokban Tatabányán, Békéscsabán és Battonyán is.

Az ellenforradalmi erőknek a véres provokációk kirobbantására irányuló törekvéseit megkönnyíti az a körülmény, hogy a lakosság birtokában még mindig igen nagy számban vannak törvénytelenül fegyverek. Ezeket a fegyvereket az ellenforradalmi elemek napról napra fegyveres támadásokra, gyilkosságok és rablótámadások elkövetésére használják fel a békére és nyugalomra vágyó lakossággal szemben. Ez tette szükségessé, hogy a kormány a fegyvereket rejtegetőkkel szemben erőteljesebb fegyverekhez nyúljon, kihirdesse a statáriumot.

Az ellenforradalom a munkásszervezeteket is igyekszik felhasználni céljai elérésére. Ezek közül elsősorban a munkástanácsokon keresztül próbálja érvényesíteni befolyását. Az október 23-át követő napokban az ország minden termelő üzemében létrejöttek az ideiglenes munkástanácsok. A demokratikusan megválasztott munkástanácsokban, az igazgatásban kapott jogkörükön keresztül érvényesülnie kell a munkás önkormányzatnak. A munkástanácsok rendszerének teljes kialakítása fontos eszköz lenne a munkásosztály kezében a régi, bürokratikus gazdasági szervezés hibáinak kijavításában is. A forradalmi munkás-paraszt kormány éppen ezért törvényerejű rendeletben szabályozta a munkástanácsok működését, és a jövőben határozottan támaszkodni kíván a munkásoknak ezekre a szervezeteire. Budapesten és az ország más területein hetekkel ezelőtt minden törvényes alap nélkül, a kormányszervek figyelmeztetése ellenére megalakultak a munkástanácsok területi szervei. A forradalmi munkás-paraszt kormány nem ismerte el azokat. A budapesti munkástanács tagjaival ugyan saját kérésükre több alkalommal tárgyalt, azt remélve, hogy a budapesti munkástanács segítségére lehet az üzemi munkástanácsoknak feladataik elvégzésében.

A gyakorlat azonban mást bizonyított. A területi munkástanácsok nem segítették az üzemek munkástanácsait a rendeletben előírt feladataik elvégzésében. A budapesti központi munkástanács eddig kibocsátott négy körlevelén egy szó utalás sem volt az üzemi munkástanácsok tényleges feladataira, mint például a dolgozók igazságérzetét sértő, sok vonatkozásban helytelen bérrendszer átalakítására, a termelés jobb megszervezésére stb. A budapesti munkástanács tagjai ezzel szemben arra törekedtek, hogy csak politikai kérdésekkel foglalkozzanak, s a munkástanácsok területi szervezeteit a törvényes végrehajtó államhatalmi szervekkel szemben új államhatalmi szervvé építsék ki.

A budapesti központi munkástanácsba befurakodott egyes ellenforradalmi elemek, mint például Nemeskéri Kiss Imre, volt tőkés család sarja, csalásért elítélt személy, aki hamisított megbízólevéllel épült be a budapesti munkástanács vezetésébe, és Mester Endre, a MÁV igazgatóság dolgozója, aki népi államhatalmunk elleni röpcédulákat sokszorosított és terjesztett, és más hozzájuk hasonló személyek célul tűzték ki a rendőrség lefegyverzését és kézbevételét. Az utóbbi napokban megtartott illegális országos értekezleten pedig a budapesti munkástanács és részvevőinek többsége újabb vérontásra, a fegyveres provokációra és sztrájkra uszította.

A forradalmi munkás-paraszt kormány igen nagy türelmet tanúsított a budapesti munkástanáccsal szemben, látván azt, hogy annak tagjai között becsületes munkásemberek is vannak, akikkel a kormány mindig szót értett. Bebizonyosodott azonban az, hogy a budapesti munkástanácsban a józan munkásemberek nem tudják akaratukat érvényesíteni a többségben levő ellenforradalmi elemekkel szemben, akik egyre nyiltabban az ellenforradalom eszközeivé akarják változtatni a budapesti munkástanácsokat. Ellenforradalmi céljaik elérésére az egyes megyékben törvénytelenül működő területi munkástanácsokat is fel akarják használni.

Éppen ezért a forradalmi munkás-paraszt kormány a budapesti központi munkástanácsot, a budapesti kerületi munkástanácsokat, a vidéki megyei és városi munkástanácsokat törvényen kívül helyezi és működésüket azonnali hatállyal megszünteti. Ugyanakkor azonban a forradalmi munkás-paraszt kormány utasítja az összes ipari minisztériumokat, iparigazgatóságokat és tanácsi szerveket, hogy az üzemi munkástanácsoknak nyújtsanak messzemenő támogatást gazdasági feladataik elvégzéséhez, a törvényben előírt jogaik és kötelességeik gyakorlásához.

Ismeretes, hogy az üzemi munkástanácsokban is vannak még oda nem való elemek, akik szintén gátolják az üzemi munkástanácsok működését. A forradalmi munkás-paraszt kormánynak az a véleménye, hogy a munkástanácsok megtisztítása az oda nem való elemektől minden üzemben elsősorban a dolgozók ügye. Sok helyen a munkástanácsok felelőtlenül tékozolják az üzem javait, ami megengedhetetlen — mondja többi között a forradalmi munkás-paraszt kormány nyilatkozata.

(Tájékoztatásul közöljük, hogy a fenti közlemény nem teljes szövege a kormány nyilatkozatának.)

A városi tanács végrehajtó bizottsága elnökségének felhívása

Felhívjuk Szeged város lakosságát, hogy a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának a rádión keresztül 1956. december hó 9-én nyilvánosságra hozott törvényerejű rendelete alapján mindazok, akiknek birtokában engedély nélküli fegyver, lőszer, robbanószer van, azt haladéktalanul, de legkésőbb 1956. december 11-én, kedden 18 óráig a városi rendőrségen (volt Tisza Szálló) szolgáltassák be. Aki ezen felhívásnak nem tesz eleget, az Elnöki Tanács említett törvényerejű rendelete értelmében rögtönítélő (statáriális) bíráskodás alá esik.

Aki a fenti határidőig a fegyverek, lőszerek és robbanóanyagok beszolgáltatásával kapcsolatos kötelezettségének eleget tesz, mentesül a bűnvádi és egyéb felelősségrevonás alól.

A Szegedi Városi Tanács végrehajtó bizottságának elnöksége

Valamennyi pénteken előállított személyt szabadon engedtek

Köztudomású, hogy az elmúlt hét péntekjén a rendőrség több szegedi személyt — főleg fiatalokat — előállított, mert a kormány támogatására felhívó röpcédulákat szaggatták, ellenforradalmi röpiratokat terjesztettek és a gyülekezési tilalom ellenére csoportosan tüntettek a Széchenyi téren, s a hatósági közegeket inzultálták. Szombatig valamennyi előállított személyt szabadon engedtek és a rendőrség felhívja a szülők figyelmét arra, hogy gyermekeiket óva intsék hasonló rendbontó cselekedetektől.

Ha mi hallgatunk — beszélnek ők

Kikről szólunk úgy, hogy mi? Azokról, akik az ország függetlenségét, szuverenitását, a szocializmus sajátos, magyar módon történő építését, a jólétet teremtő életet akarják. E szent célokat valló emberekkel egyek vagyunk.

Mostanában azonban nagyon zűrzavaros hangok hallatszanak. Az ellenforradalmárok felszólították például a Budapesten lakó asszonyokat és gyerekeket: hagyják ott a lakásukat, mert »vérfürdőt rendeznek«, — vagyis magyar emberek által felépített házakat, családi otthonokat, bútorokat, vagyonokat akartak tönkretenni, drága, féltett magyar életeket kioltani. És ha valaki helytelenítette az ilyen és ehhez hasonló hazafias mázba becsomagolt uszításokat, arra azt a »vádat« szórták, hogy »Nem vagy magyar!«

Az okosan, megfontoltan gondolkodó emberek elhatárolják magukat a bajkeverőktől, az acsarkodóktól. Azonban ha csak ennyit teszünk, akkor ezzel a »semleges« magatartásunkkal azt érjük el, hogy a már-már kialakuló rendet és nyugalmat újabb kiagyalt rémhírekkel megbolygatják, s a »Szabad Európa« nevű rádió uszítása nyomán röpiratokkal, suttogó ellenforradalmi propagandával »hősködnek« egyes »igaz magyarok«.

Tétlenül nem szemlélhetjük az eseményeket. Láthatjuk: ha mi hallgatunk, ha mi nem érvelünk —, beszélnek ők. Beszélnek azok, akik alig várták, hogy Mindszenty mihamarabb »tájékozódjon« és szózatot intézzen a néphez, s abban reménykedtek, hogy most már lesz bíboros, akinek »jogában áll« megkoronáznia Habsburg Ottót. Beszélnek azok, akiknek nagyon tetszett november első napjaiban az anarchia, a tömegmészárlás, a kilátástalanság, a »többkormány-rendszer«, és rendkívül bántotta őket, hogy Nagy Ferencnek el kellett repülnie Ausztriából. Beszélnek azok, akik megszentségtelenítették az igaz ügyet, s előidézték a jelenlegi kényszerült helyzetet azzal, hogy félrelökve, kihasználva és megnyergelve a múlt szörnyű hibáit elsöpörni akaró forradalmi hangulatot —, kaput nyitottak nyugati határunkon a horthysta nemzetvesztőknek, nyilasoknak és földesuraknak, kiszabadították a börtönökből a bűnözőket, fegyvert adtak a kezükbe és kifosztották azokat a budapesti kirakatokat is, amelyekhez a felkelés kezdetén senki nem nyúlt.

Miért nem beszélünk mi?! Miért engedünk teret olyan hangoknak megint, amelyek beszennyezik a célhoz vezető utat?

Nemzeti követeléseink jórészt valóra váltak. Létrehoztuk a munkástanácsokat, megszűnt a beadás stb., és javaslatainkat most tárgyalja a kormány. Készül egy széleskörű program, melynek létrehozása elé csakis bizalommal tekinthetünk. Az MSZMP határozatot hozott, hogy a tömegekkel összeforrva, becsülettel akarja nehéz, de megtisztelő történelmi feladatát betölteni. Hogy vannak hibás intézkedések, kérdések, amelyeket még nem látunk tisztán —, ez kétségtelen. Ilyen rendkívül nehéz helyzetben előfordulhatnak nem mindenki számára kedvező megoldások. Azonban ha felülünk az izgatásnak, az uszításnak, a rémhírterjesztésnek, akkor elvakulunk, megtévedünk, nem látjuk a megoldást, a kibontakozáshoz vezető utat.

Ismeretesek a napokban elkövetett budapesti, salgótarjáni stb. provokációk, amelyek megismétlődésének elkerülésére, a fegyvert rejtegető ellenforradalmárok teljes szétzúzására, a dolgozni akaró, nyugalmat áhítozó magyar emberek megvédése érdekében a kormány rögtönítélő bíráskodást rendelt el. Erre azért került sor, mert mi, az új, szocialista Magyarországot teremtő tiszta lelkiismeretű emberek nem léptünk fel erélyesen vívmányaink, további következetes harcunk bemocskolói ellen. Halogató politikával nem lehet ilyen felbolygatott országban megvárni a »kiválasztódás« folyamatát. Erélyes kézzel kell rendet teremteni!

Gondoljuk jól meg: csak az válhat előnyünkre, akkor tudjuk jogos követeléseinket valóra váltani, ha megőrizzük a rendet, dolgozunk szorgalmasan, sorainkból erős munkásőrségeket, rendőrséget, honvédséget hozunk létre. Ha mindezt sikeresen végrehajtottuk, akkor joggal tudunk a követeléssel előállni: kezdődjék meg a tárgyalás a Szovjetunió kormányával a haderők kivonásáról.

Nekünk az kell, hogy a magyar újjáéledés minden tisztaszívű harcosa egységbe forrjon, legyen az bármilyen pártbeli szocializmust akaró ember, kommunista, vagy pártonkívüli. Nem szabad, hogy gyengítsék és megzavarják erőinket bármilyen restaurációs ellenforradalmi elemek. Mi adjunk hangot, biztatást a csüggedőknek, a félrevezetetteknek, győzzük meg őket bátran, okos, józan szóval, igaz érvekkel.

Javítják Szegeden a gáz minőségét

A lakosság részéről jogosan kifogásolták, hogy nem megfelelő a gáz minősége, kalóriája. Meg kell mondani, azért volt ez, mert nem volt gázosításra megfelelő szén. Ennek ellenére is nagyon jelentős dolog azonban, hogy mind a mai napig — bár minőségre nem megfelelően —, de tudtuk biztosítani a város gázellátását.

Most a városi tanács intézkedett, hogy a Gázművek megfelelő minőségű szénhez jusson. Lengyel szenet kap a Gázmű és így a gáz minősége, erőssége javul majd. A tanács város- és községgazdálkodási osztálya arra törekszik, hogy újabb szállítmány lengyel szenet utalnak adni a Gázműveknek.